

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-28/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr.sc. Ivice Kujundžića i Mirjane Čačić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Općine S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe S. B. iz S., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2017.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/16-01/560, urbroj: 401-01/11-17-04 od 30. siječnja 2017.

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika poništava se rješenje Općine S., klasa: UP/I-008-01/16-01/4, urbroj: 2198-30-16/02 od 9. rujna 2016. i predmet dostavlja prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Navedenim prvostupanjskim rješenjem tužitelja od 9. rujna 2016. odbija se zahtjev korisnika prava na pristup informacijama S. B., ovdje zainteresirane osobe, za dostavom Plana zaštite od požara Općine S. (stari, novi i izmjene i dopune), Zapisnika izborne skupštine D. v. d. S. (dalje: D... S.) koja je održana 28. siječnja 2011. i popis nazočnih, zapisnik redovne skupštine D... S. koja je održana 30. travnja 2016. i popis nazočnih, Izvješće Nadzornog odbora Skupštine D... S. za 2011., 2012., 2013., 2014.g., mandatno razdoblje od 28. siječnja 2011. do 20. travnja 2015., Popis zaposlenika s imenom i prezimenom D... S. temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme, spisak sezonskih vatrogasaca D... S., temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme ili ugovora o djelu za godine: 2015., 2014., 2013., 2012., 2011., 2010., 2009., 2008. i 2017.g. i vrijeme trajanja ugovora.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja zakonitost istog pobija zbog bitne povrede odredaba upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenjenog materijalnog prava. Smatra da je obrazloženje osporenog rješenja nerazumljivo, proturječno samo sebi i razlozima rješenja. Naime, zainteresirana osoba je dana 4. veljače 2016. u prostorijama Općine S. izvršila uvid u Plan zaštite od požara Općine S., o čemu je tuženik obaviješten dopisom od 14. ožujka 2016. Stoga je upitno kako tuženik

u ovom primjeru može ponovno nalagati tužitelju da ponovi postupak u dijelu davanja na uvid navedenog Plana, imajući u vidu činjenicu da je zainteresirana osoba izvršila uvid u Plan dana 4. veljače 2016., čime je tužitelj ispunio svoju zakonsku obvezu. Nadalje, tužitelju se ponovno nalaže da zainteresiranoj osobi omogućiti uvid u isprave s kojima Općina ne raspolaže. Po podacima dobivenim u D... S. utvrđeno je da je zainteresirana osoba bio sezonski zaposlenik – vatrogasac u D... S. kroz 2011., 2012., 2013. i 2014.g., zbog čega je čudno da isti opetovano traži informacije o radu D... iako je bio njegov član, jer se može zaključiti da isti raspolaže sa svim informacijama. Stoga tužitelj smatra pogrešnim nalog tuženika kojim ga se obvezuje na dostavu većeg broja određenih dokumenata jednoj fizičkoj osobi, iako tuženik vrlo dobro zna da takve dokumente posjeduje i s njima raspolaže D..., a ne jedinica lokalne samouprave. Ujedno smatra da bi, zbog navedenih razloga, Sud trebao donijeti odluku o odgovornom učinku ove tužbe. Na kraju predlaže da Sud zakaže usmenu raspravu te, nakon toga, presudom poništi/oglasi ništavim osporeno rješenje i naloži tuženiku da u roku 15 dana tužitelju naknadi trošak spora povećan zakonskim zateznim kamatama od dana presuđivanja do namirenja.

Tuženik u opširnom odgovoru na tužbu ostaje kod razloga danih u obrazloženju osporenog rješenja, smatrajući tužbene navode neosnovanim. U bitnom navodi kako je, temeljem dostavljenih podataka upravo od tužitelja, tuženik u žalbenom postupku utvrdio da je od zahtjeva za pristup informacijama, kojim je zainteresirana osoba zatražila uvid u Plan zaštite od požara Općine S., do njegovog zahtjeva za dopunu i ispravak informacije prošlo više od 90 dana te da imenovani ima pravo ponovno zatražiti informaciju koju je prethodno već dobio, a što proizlazi iz odredbe članka 23. stavka 1. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15. - dalje u tekstu: ZPPI), kojom je propisano da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kada korisnika obavještava da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva. Stoga je, temeljem izloženog, tuženik utvrdio da je potrebno poništiti rješenje tužitelja i predmet dostaviti na ponovno odlučivanje, u skladu s odredbom članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.). S obzirom da je tužitelj korisniku prava na pristup informacijama, ovdje zainteresiranoj osobi, omogućio uvid u zatraženu informaciju, tuženik ističe da ukoliko tijelo javne vlasti bez ograničenja omogućava korisniku uvid u informacije, treba omogućiti i izradu preslika. Nadalje, citirajući sadržaj odredbe članka 10. stavka 1. točke 1. i točke 2. ZPPI-a, tuženik zaključuje kako bi, upravo temeljem navedenih zakonskih odredaba, Plan zaštite od požara Općine S., kao akt donesen temeljem odredbe članka 12. stavka 3. Zakona o zaštiti od požara („Narodne novine“, broj 92/90.) i sukladno odredbama Pravilnika o planu zaštite od požara („Narodne novine“, broj 51/12.), trebao biti i javno objavljen na Internet stranicama tužitelja. U odnosu na zatražene informacije pod točkama 2. - 5. zahtjeva zainteresirane osobe za dopunu i ispravak informacija, tuženik je u žalbenom postupku utvrdio da tužitelj, iako ne posjeduje informacije koje je zainteresirana osoba zatražila, ima saznanja da iste posjeduje D... S., a što proizlazi i iz samog obrazloženja tužiteljevog prvostupanjskog rješenja. Ukazujući na odredbu članka 21. stavka 1. ZPPI-a, kojom je reguliran ustup zahtjeva tijelu koje informaciju posjeduje, tuženik smatra netočnim tužbeni navod usmjeren na dostavu većeg broja dokumenata jednoj fizičkoj osobi iako takvim dokumentima raspolaže D..., slijedom čega je i u tom dijelu prvostupanjsko rješenje valjalo poništiti te tužitelja upozoriti da u ponovnom postupku treba uzeti u obzir citiranu zakonsku odredbu. Nastavno iznoseći i druge razloge zbog kojih smatra da je osporeno rješenje na zakonu utemeljeno, tuženik predlaže ovom Sudu tužbu tužitelja odbiti.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu iznosi kronologiju predmetnog postupka, a koji je započeo zahtjevom za pristup informacijama od 30. studenoga 2015. do donošenja osporenog rješenja, a iz koje je razvidno da prvostupanjsko tijelo nije postupalo sukladno odredbama ZPPI-a. U bitnom navodi kako je prvostupanjsko tijelo trebalo prosljediti njegove zahtjeve D...-u S., a što nije učinjeno, čime ga se onemogućava da dođe do traženih informacija. Neistinit je i navod tužbe

da je bio sezonski zaposlenik D... S. od 2011. do 2014., jer se radi o razdoblju od 2007. do 2014. godine. U odgovoru na tužbeni navod u kojem tužitelj tvrdi da, kao član D...-a, raspolaže sa svim informacijama, zainteresirana osoba navodi kako je razlog zbog kojih istaknute informacije traži taj što nije pozivan na redovne godišnje skupštine, kao ni na izborne skupštine, iako je kao član trebao biti pozivan na iste kako bi bio upoznat s radom D...-a. Iako to izričito ne navodi, iz odgovora na tužbu proizlazi kako zainteresirana osoba predlaže ovom Sudu tužbu tužitelja odbiti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, kada je za donošenje novoga rješenja, s obzirom na prirodu upravne stvari, nužno neposredno rješavanje prvostupanjskog tijela, a drugostupanjsko tijelo utvrdi da rješenje treba poništiti, dostavit će predmet na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

Za razliku od tužitelja (ujedno prvostupanjskog tijela), tuženik je, povodom žalbe zainteresirane osobe (korisnika prava na pristup informacijama), ocijenio da tužitelj, odlučujući o zahtjevu zainteresirane osobe za pristup traženim informacijama, nije pravilno primijenio odredbe članka 21. stavka 1. i članka 23. stavka 1. točke 2. ZPPI-a. Takav svoj stav tuženik je utemeljio na valjanim, pravno prihvatljivim razlozima, koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Tužitelj pak i u tužbi ponavlja razloge na koje se pozvao i u obrazloženju prvostupanjskog rješenja, a koji razlozi, međutim, nisu utemeljeni na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, na koju okolnost tuženik osnovano ukazuje i u osporenom rješenju i u odgovoru na tužbu.

Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, to ovaj Sud nije našao osnove navedeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

Iz navedenih razloga Sud nije prihvatio prijedlog tužitelja za održavanje rasprave, pri čemu je imao u vidu i činjenicu da je tužitelj ujedno tijelo javne vlasti koje je donijelo prvostupanjsko rješenje, a koje tijelo nije stranka u upravnom sporu sukladno odredbama članka 16. i članka 17. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), već je na pokretanje upravnog spora ovlašten isključivo temeljem posebnog zakona (članak 26. stavak 2. ZPPI-a). Sud je tijekom ovog spora tužitelju dostavio odgovor na tužbu koji je dao tuženik, čime mu je omogućio očitovanje na navode tuženika, nakon čega je, razmatrajući sve podneske zaprimljene od stranaka tijekom predmetnog upravnog spora, zaključio kako tužitelj svojim tužbenim navodima osporava primjenu prava, odnosno pravilnost postupanja tuženika u smislu odredaba ZPPI-a, zbog čega je, u smislu ovlaštenja iz članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima, predmetni spor riješio bez rasprave.

Sud nije našao potrebnim posebnim rješenjem odlučiti o zahtjevu za odgovornim učinkom tužbe, s obzirom da je u konkretnom slučaju odlučio o tužbi.

U odnosu na zatražene troškove ovog spora napominje se da je odredbom članka 79. Zakona o upravnim sporovima propisano da se troškovi upravnog spora priznaju razmjerno uspjehu u upravnom sporu. Budući je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj upravni spor, to je zahtjev za naknadu troškova spora valjalo odbiti.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 6. srpnja 2017.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.